

R

REVEIL-SERIE

EEN VERBOND MET GOD
DOOR DE MIDDELAAR

PETRUS IMMENS

No. 527

SEPTEMBER 2016

PETRUS IMMENS

Petrus Immens werd geboren te Oirschot op 26 oktober 1664. Zijn vader Robertus Immens was daar predikant. De naam van zijn moeder was Maria van der Deliën. Het was een echte predikantenfamilie, van de twaalf kinderen werden vier zonen predikant en twee dochters trouwden met een predikant. Petrus, de jongste van het gezin, studeerde vanaf 1685 theologie in Utrecht, o.a bij Herman Witsius. Hij werd in 1688 predikant in zijn geboortedorp Oirschot. Daarna stond hij in West-Souburg (1691), waar hij trouwde met Katharina de Smit. In 1695 vertrok Petrus Immens naar Zaltbommel, waar hij de opvolger werd van Abraham Hellenbroek. Al in 1698 werd hij predikant te Middelburg. Hier bleef hij tot zijn dood op 18 november 1720. Huiselijk leed bleef hem niet bespaard. Van de acht kinderen stierven er vier op jonge leeftijd en zijn vrouw ontviel hem in 1711, toen hij nog maar 47 jaar oud was.

Petrus Immens was opgegroeid in een piëtistisch milieu. Van hem, zijn vader en moeder en een broer zijn bevindelijke gedichten bewaard gebleven. Hij kreeg een opvoeding die 'zeer deftig en niet min tederhartig was'. Niemand van de kinderen durfde zonder toestemming in het bijzijn van de ouders te spreken.

In Middelburg waren zijn medepredikanten o.a. Fruytier, Frederik van Houten, Smijtegelt, Carolus Tuinman en Jacobus Willemsen. Hij hield van het gezelschapsleven en hield in hun midden zelf ook regelmatig oefeningen. In de week voor de bediening van het Heilig Avondmaal leidde hij bijeenkomsten op de maandagen. Door enige hoorders is hetgeen daar behandeld werd na zijn dood uitgegeven. Aan de Latijnse school verzorgde hij enige tijd het godsdienstonderwijs.

Zijn hoofdwerk is het zeer populair geworden “De godvruchtige avondmaalganger”. Het boek bevat de door Jacoba Petronella Winckelman uitgeschreven oefeningen en werd meer dan twintig keer herdrukt. Bij het avondmaal stelde Immens de innerlijke gesteldheid van de avondmaalsganger centraal. Uitvoerig zette hij uiteen dat het geloof vereist is voor deelname. Omdat volgens hem de zekerheid van het geloof niet tot de natuur van het geloof behoorde, gaf hij kentekenen die de gelovigen in zichzelf zouden moeten opmerken.

Immens had een groot talent om in seriepreken bepaalde onderdelen van de godgeleerdheid te behandelen. Zo preekte hij 76 keer over het werk van de verlossing en behandelde hij Johannes 1-17 in 291 preken. Zijn voornemen om in een zeventigtal preken over de praktijk der godzaligheid te preken aan de hand van 1 Timotheüs 4:7 kon door zijn vroegtij-

dige overlijden in 1720 niet worden uitgevoerd. Op 3 november preekt Immens voor het laatst in de Nieuwe Kerk van Middelburg, over Zondag 7 van de Heidelbergse Catechismus: Wat is een waar geloof? Het was een indrukwekkende en onvergetelijke dienst, volgens aanwezigen. De volgende zondagmiddag wil hij opnieuw preken, maar hij wordt op de kansel onwel en moet de dienst beëindigen. Na een sterfbed van enkele weken, waarop hij veel pijn lijdt, overlijdt hij. Vlak voor zijn sterven zegt hij: “Ik weet, ik zal zeker zalig worden, doch het zal maar nauwelijks, nauwelijks, nauwelijks zijn”, naar 1 Petrus 4:18. Een week later wordt hij in de Oostkerk begraven.

Bronnen:

- Biografisch Lexicon voor de geschiedenis van het Nederlandse Protestantisme, deel 5, pg. 275-276.
- ‘De godvruchtige avondmaalganger’ door Petrus Immens, hertaald door C.Bregman; uit het ‘Ter inleiding’ door prof. dr. A. Baars: pg. 11-17. Uitgeverij De Banier 2014.

In 1938 gaf J.P. van den Tol een boekje uit onder de titel ‘Een drietal uitmuntende oefeningen over het genadeverbond’, door Petrus Immens.

De hierna volgende preek is hieruit de tweede ‘oefening’, bedoeld als voorbereiding voor het Heilig Avondmaal, dat gehouden zou worden op 18 december 1719 te Middelburg.

Een bewerking van de drie preken verscheen in 1973 als uitgave van het Smytegeltfonds. Er werd een vierde hoofdstuk aan toegevoegd over de vruchten van het geloof. Het boekje kreeg de titel ‘Het genadeverbond’. De bewerking was van de hand van ds. G.A. Zijderveld. Bovengenoemde preek is daarin te vinden op pg. 24-41.

EEN VERBOND MET GOD DOOR DE MIDDELAAR

door

PETRUS IMMENS

O, al gij dorstigen! Komt tot de wateren, en gij die geen geld hebt, komt, koopt en eet, ja komt, koopt zonder geld en zonder prijs, wijn en melk!

Jesaja 55:1

1. In deze preek willen we in de eerste plaats vragen om eerbiedig te luisteren naar het aanwijzen van middelen en manieren die gebruikt kunnen worden om een zondaar te overtuigen. Een zondaar die God en Christus niet kent en die in alle rust en tevredenheid nog buiten het verbond verder leeft, moet overtuigd worden van zijn ellende. Hij moet echter ook weten hoe nodig het is om dóór en in de Middelaar een verbond met God te maken.
2. Daarna zullen we zien hoe iemand die door Gods Geest overtuigd is van zijn ellendige en verloren toestand, zichzelf ziet als iemand die buiten het verbond is. Hoewel hij heel veel hoogachting heeft voor de Heere Jezus en sterk

naar Hem uitziet, durft hij toch niet door Christus tot God te gaan. We zullen ook enkele zaken noemen waarmee we zo iemand moed inspreken en opbeuren.

3. Ten slotte zullen we zien hoe een gelovige die met God al in het verbond getreden is, op een goede manier van de Middelaar gebruik kan maken tot zijn zaligheid.

1.

We noemen de volgende middelen en manieren om een zondaar te overtuigen.

1. Een zondaar moet eraan ontdekt worden dat hij schuldig is vanwege het verbreken van het verbond door Adam. Daardoor is hij totaal besmet door de zonde. Hij kan van zichzelf geen zaligheid verwachten of hopen. We moeten proberen zo iemand ervan te overtuigen dat hij ellendig, arm, jammerlijk, blind en naakt is en dat hij aan alle dingen gebrek heeft. Hoe minder hij deze rampzalige toestand gevoelt, hoe ellendiger en rampzaliger hij is. Zo'n zondaar is te vergelijken met iemand die door brandwonden zó onvatbaar is geworden voor lichamelijke pijn, dat men in dat lichaam kan snijden en kerven. Zolang hij niets voelt, is dat lichaamsdeel nog dood. En zoals dat geldt voor het natuurlijke bestaan, zo geldt dit nog veel meer voor het geestelijke leven. Zolang iemand zijn ellende niet voelt, is

zijn toestand uiterst gevaarlijk.

Niemand moet denken dat predikers een mens in deze toestand uitschilderen omdat ze zelf zo zwaar-moedig zijn. Niemand mag denken dat zo'n mens niet ellendig en zijn toestand niet gevaarlijk is.

Predikers zeggen deze dingen niet om een mens te plagen of bang te maken.

Verder moeten we bedenken, dat niemand een zondaar zijn zonden kan laten zien, al zouden we er nog veel meer over zeggen. Zijn ellende is veel erger dan wij in woorden kunnen uitdrukken.

2. We moeten een zondaar ook aanzeggen dat niemand hem uit zijn ellendige toestand kan verlossen.

Dat kan hijzelf niet, dat kan ook iemand anders niet, dat kan geen enkel schepsel in de hemel of op de aarde. Geen engel of mens is daartoe in staat.

Ook als een zondaar zich wat zijn uiterlijke leven betreft gaat verbeteren, zal hij daardoor nooit zalig worden en zal hij niet in Gods gunst hersteld kunnen worden. Er moet eerst aan de gerechtigheid van God, die door de zonde gekrenkt is, worden voldaan. De zondaar moet weten dat God niet toelaat dat een zondaar zonder voldoening wordt gered.

Zijn heiligheid, Zijn rechtvaardigheid en Zijn wet laten dat niet toe. Bovendien moet hij weten dat hij van nature zich niet wil of kan wenden tot God, ook al zou er aan het recht van God voldaan zijn. Nee, God Zelf moet Zijn hand naar hem uitstrekken.

3. Om een zondaar te overtuigen, moeten we hem laten zien dat God in Zijn onnaspeurlijke genade en wijsheid een weg heeft uitgedacht. God heeft voor een Middelaar gezorgd, namelijk Zijn eigen Zoon, Die Hij in de eeuwigheid daartoe heeft uitgekozen en aangewezen. Deze is in volheid van de tijd in de wereld gekomen om te doen wat er te doen was en te lijden wat er te lijden was. Ja, de zondaar moet ervan overtuigd worden hoe krachtig, hoe gewillig en hoe vol goedheid en genade Hij is om elke zondaar zalig te maken en in Zijn gemeenschap te brengen. En dit ongeacht hoe zwaar en hoe lang zo'n zondaar tegen veel overtuigingen in gezondigd heeft.

4. We moeten de zondaar ook voorhouden dat hij een Middelaar nodig heeft in het licht van wat wij besproken hebben, namelijk dat hij uiterst ellendig is en dat er voor zijn zonde betaald moet worden. Hij moet niet alleen met zijn verstand hier ernstig over nadenken, maar hij moet er in zijn hart een diep gevoel van hebben en erdoor geraakt zijn. Want al zou deze werkelijkheid hem nog zo helder voor ogen staan maar niet in zijn hart leven, dan zou het hem niet baten. Het is daarom nodig dat een zondaar, die van nature dood is in zonden en misdaden, door Gods genade en door Gods Geest levend gemaakt wordt. Dat gebeurt door een bovennatuurlijke kracht, die niemand zichzelf kan geven.

5. Ieder mens moet weten dat het nodig is dat een zondaar van zijn kant met God een verbond maakt, als God hem levend gemaakt heeft. Daardoor wordt hij met God verenigd in een nieuw leven. We moeten de zondaar laten zien hoe hij tot deze heerlijke toestand van zijn hart kan komen. Aan de ene kant moet hij aan de zonde, de wereld en de satan de dienst opzeggen, volkomen gewillig, zonder iets achter te houden, want dat kan God niet behagen. Hij mag dus nooit meer opnieuw gaan verlangen naar de wereld. Als hij van deze dingen enig besef gekregen heeft, zal hij het alleen van Jezus verwachten en zich met de uiterste gewilligheid aan Hem verbinden. Hij zal Jezus voor altijd en volkomen willen toebehoren en niet terugschrikken om dood, lijden en tegenstand met en voor Hem te dragen.

We zijn echter bang dat deze dingen op het hart van een onbezorgde zondaar geen indruk kunnen maken, omdat hij blind, doof en ongevoelig is. We moeten hem het ingrijpende van zijn zonde laten zien, namelijk dat hij het verbond in een dubbele zin verbreekt; hij versmaadt immers ook de aanbiedingen van God. De duivelen hebben maar één keer gezondigd, namelijk toen ze van God afvielen. Omdat de genade en de zaligheid hun nooit is aangeboden, hebben ze niet tegen de genade

gezondigd. Een zondaar die onder het Evangelie leeft, zondigt tweemaal, ja, wel duizendmaal. Hij maakt zich niet alleen schuldig aan de zonde van verbreking van het werkverbond, maar hij verbreekt ook het verbond der genade, en hoe verschrikkelijk is dat! God zal nooit een tweede Middelaar geven om dat te herstellen. De Middelaar zal de naam van zulke zondaren niet op Zijn lippen willen nemen en hun offers van bloed niet aannemen. Deze zondaren zijn zonder God, zonder Christus en zonder hoop in de wereld, buiten het verbond en zonder verzoening. Ze kunnen zich ook niet geruststellen met de gedachte dat God ooit tot hen zal komen, omdat zij de Middelaar door Wie God tot hen komt, verwerpen en verachten. De zondaren die zich aan deze zonde schuldig maken, zijn werkelijk ongelukkig en rampzalig.

Let eens op wat Paulus zegt: ‘Want indien dezen niet zijn ontvloeden, die hem verwierpen, die op aarde goddelijke antwoorden gaf’ (namelijk Mozes, Hebreëen 12:25), hoe zullen zij ontvlieden en welke straffen, denkt u, zullen zij waardig geacht worden die de Zoon van God versmaden en het bloed van het eeuwige Testament onrein achten? En hier mag ik nog aan toevoegen: ‘Hoe zullen wij ontvlieden, indien wij op zo grote zaligheid geen acht nemen?’ Op zo’n grote zaligheid, waarin voor een zondaar alle heil aanwezig is!

En daarom, onbekeerde en onbezorgde zondaren, verachters van Gods eeuwige liefde, die in uzelf geen gebrek hebt en gerust bent, word nog eens wakker uit de strikken van de satan, waarin u tot uw eeuwige ondergang gevangen bent. Misschien laat u zich nu door de duivel wijsmaken dat God genadig is en dat het zo erg niet zal zijn, omdat Gods barmhartigheid en liefde dit niet zullen laten gebeuren. Misschien zegt hij tot u dat u nog tijd genoeg hebt en dat de dingen u nog te veel toelachen. Of hij zegt dat als de zaken dan wél zo zijn, het toch niet al te nauw luistert, want dat is alleen maar huichelarij. Hij kan ook zeggen dat de voorwaarden te zwaar zijn, omdat u dan afstand moet nemen van alles waaraan u nu zo gehecht bent. De zondaar zegt: Ik vermaak me nog zo goed in de wereld; Jezus heeft voor mij weinig waarde en ik verlang helemaal niet naar Hem. Zondaar, wees ervan verzekerd dat als u zo verder leeft, niemand ooit uw ongelukkige toestand voor de tijd en de eeuwigheid onder woorden zal kunnen brengen. Ik geef u met Paulus de raad: ‘Ontwaak, gij, die slaapt, en sta op uit de doden; Christus zal over u lichten.’ ‘Wee, wee de gerusten te Sion, en de zekeren op de berg van Samaria!’ U kunt uw ongeluk tegemoet zien. Ik bid, dat deze zaken nog eens met kracht in uw hart komen.

2.

Maar in de tweede plaats – en dit is eigenlijk ons voornaamste doel – willen we in het bijzonder aandacht schenken aan hen die door God zijn aangeraakt en door Zijn genade besef hebben gekregen van hun zonden. Ze hebben wél een blik geslagen op de Middelaar van het verbond, maar ze worden nog teruggehouden en durven van Hem geen gebruik te maken. Daarom moeten we hun laten zien dat er veel redenen aanwezig zijn om hen aan te sporen en ook dat er niets is om hen te verhinderen. Om zulke mensen aan te sporen, wil ik zeggen dat zij niet al te verslagen moeten zijn over hun zonden en hun overtredingen van Gods wet. Als ik zeg dat zondaren niet al te verslagen moeten zijn over de zonden en de ernst daarvan, bedoel ik zeker niet dat zij geen reden hebben daarover niet bedroefd en terneergeslagen te zijn! O ja, het is mijn overtuiging dat Gods kinderen het zondebesef en het gevoel daarvan niet zouden kunnen verdragen, als de Heere dat niet in hen matigde en hun zo nu en dan niet iets van Zijn genade zou laten zien. Als dat niet gebeurde, zouden ze onder het gevoel van hun schuld bezwijken. Als ik zeg dat de heiligheid en de rechtvaardigheid van God hen niet te angstig moeten maken, bedoel ik daarmee dat zij zich met gepaste eerbied voor God moeten verootmoedigen en belijden dat het rechtvaardig is als God hen voor

eeuwig zou straffen in de hel.

Ik wil alleen maar zeggen dat het besef van uw zonden en van Gods gerechtigheid voor u geen reden moet zijn om te denken: ik kan of mag niet tot God naderen. Doe er liever uw voordeel mee en zie het als een bewijs dat God Zijn werk in u begonnen is. Hij heeft u uw schuld laten zien, terwijl u vroeger zorgeloos leefde en van al deze dingen geen idee had. Het is onze bedoeling dat u deze dingen niet ziet om u af te schrikken, want hier is het de satan om te doen. De ene keer zegt hij: Het gevoel van uw zonden is niet groot genoeg. Een andere keer, als dat gevoel sterk en levend is, zegt hij: Denkt u dat zo'n groot zondaar als u tot God mag komen, Die zó heilig en zó rechtvaardig is? Hij probeert alles voor u te verbergen wat u zou kunnen troosten en aanmoedigen, en zo houdt hij de ziel terug. Nee, laat u hierdoor niet ontmoedigen. Het is waar, u bent zó zondig en God is zó heilig, maar dat u het ziet, is een teken van genade en van geestelijk leven in uw ziel.

Bedroefde ziel, u kunt moed vatten als u bedenkt dat God, de toornige Rechter Die voor u zó heilig en rechtvaardig is, Zelf voor een Middelaar heeft gezorgd om u zalig te maken. Ik vraag u ernstig of een door zondebesef verslagen mens dan geen moed mag vatten. God, Die zó heilig is, is ook Dezelfde Die voor een Middelaar heeft gezorgd.

In de eeuwigheid was Hij reeds bezig om Hem te verkiezen. Ja, God is het Die van voor het begin van de schepping van de aarde de Middelaar heeft aangewezen. God heeft laten zien dat er verzoening gevonden was en dat Hij Zijn Zoon in de volheid van de tijd mens heeft doen worden uit het zaad van David met dezelfde natuur als wij. Zo is Hij de broeders in alles gelijk geworden. God de Vader heeft Zijn Zoon overgegeven om als mens te lijden en te sterven, zodat alles gedaan en geleden is wat er gedaan en geleden moest worden.

De Vader verklaart dat Hij in de Middelaar Zijn volgenoegen had, toen Hij uit de hemel sprak: ‘Deze is Mijn geliefde Zoon in Wie Ik Mijn welbehagen heb’. De Vader had Zijn genoegen niet alleen in de Zoon, maar ook in Zijn offer, dat genoeg was en geheel voldaan heeft aan Zijn gerechtigheid. Dit heeft God getoond toen Hij Hem opwekte uit de dood. Hij gaf daarmee de kwijtschelding af en gaf Hem een plaats in de hemel aan Zijn rechterhand.

Bedroefde ziel, bedenk nu eens: ik weet nadrukkelijk van mijn zonden af en ik heb God met mijn zonden gekwetst, maar het is God Zelf Die uit liefde de Middelaar aanwijst. Hij spreekt Zelf Zijn welgevallen in Hem uit. In Hem wil de Vader de zondaar tot Zijn gemeenschap brengen en daarom zegt Hij: ‘O zondaar, grimmigheid is bij Mij niet;

wie zou Mij als een doorn en distel in oorlog stellen, dat Ik op hem zou aanvallen? Of hij moest Mijn sterkte aangrijpen, hij zal vrede met Mij maken, vrede zal hij met Mij maken' (Jesaja 27:4-5). Zou een overtuigde zondaar niet bemoedigd kunnen worden, omdat de Vader in de hemel Zelf Zijn Zoon aanbiedt en zegt: Zie daar, Mijn Zoon, Mijn Sterkte; Ik heb het werk van de verzoening in Zijn handen gelegd en Ik ben met Zijn werk voldaan en tevreden. Neem Hem maar aan, laat uw goedkeuring in Hem maar zien, omhels Hem door het geloof, neem Hem aan en dan zult u met Mij vrede hebben. Men zou kunnen zeggen: waardoor wordt iemand nu nog tegengehouden?

Ja, een zondaar moet bedenken dat God in alles wat Hij doet de eer en de glorie van Zijn deugden op het oog heeft, en dat Hij ook van de zondaar vraagt Zijn eer altijd te bevorderen. God laat Zijn deugden nooit heerlijker zien dan in het zalig maken van een zondaar. Aan hem spreidt Hij Zijn liefde, genade en barmhartigheid ten toon, maar ook Zijn heiligheid, rechtvaardigheid, volheid, wijsheid en macht. Als zo'n zondaar dit zou zien, zou hij dan niet moeten zeggen: Is dát Gods bedoeling en vraagt Hij dat ook van mij? Is het zo dat de Heere de verheerlijking van Zijn deugden van geen enkele zondaar kan ontvangen, dan alleen van hem die zich tot de Heere

wendt en die alles in het werk stelt om in het geloof met Hem verenigd te worden? En doe ik dat dan, zo merkt een zondaar op, als ik de voorwaarden van het verbond inwillig? Zijn dit geen sterke beweegredenen voor zo'n zondaar om zich aan God over te geven?

Ja, als hij er maar op let dat God zegt: Zie, daar is Mijn Zoon, in Wie al Mijn deugden heerlijk stralen, want Hij is het Afschijnsel van Mijn heerlijkheid. Kan Ik Mijn liefde beter aan u laten zien dan door Hem in het ambt van Middelaar te verhogen en Hem u aan te bieden? Welnu, wilt u dan van Hem geen gebruik maken en zeggen: Heere, ik zal U de eer van uw deugden niet geven? Nee toch? Als u zich tot God keert en van harte instemt met Gods weg, is er niets aan Gods kant dat u schrik zou kunnen aanjagen. Dit geldt voor u, bedroefde zondaar, die deze weg goedkeurt en er 'amen' op zegt. Het geldt voor u die zegt: Heere, wilt U Zich in zo'n elendig mens op zo'n zalige manier verheerlijken en verhogen? Zie, hier ben ik; verheerlijk Uzelf in mij. Dan zal alles wat in God te vinden is, het hart met liefde vervullen en naar Hem toetrekken.

Welnu, wat houdt u dan nog terug, terwijl God van Zijn kant zo dicht mogelijk bij u gekomen is, en Hij aan u verschijnt om u van uw schroom en vrees te verlossen? Hij zegt: 'Beantwoord toch Mijn liefde met 'amen'. Dit verheugt Mij en het is Mij aange-

naam'. Ja, er is niets bij God wat u zou kunnen verschrikken, maar ook niet bij de Middelaar. Er is bij Hem niets te vinden dan wat het hart bemoedigt en aanspoort. Ik spreek nu tot oprechte zielen die niet bij Hem willen of kunnen wegblijven. Ik spreek nadrukkelijk niet tot goddeloze mensen, die hier een verkeerd gebruik van maken.

Om oprechte zielen te bemoedigen, zeg ik tegen hen: Bedenk wat er in Jezus, de Middelaar van het verbond, te vinden is. Alles wat we kunnen begrijpen en wat we niet kunnen begrijpen. Ja, Gods Woord laat van het begin tot het eind overvloedig zien de volkomenheid en volheid die Jezus in Zichzelf heeft. Ik moet u zeggen: Al de volheid woont in Hem. Geen wereld, zonde of satan kunnen beweren dat er iets aan Hem ontbreekt, want dan zou Hij niet volmaakt zijn. Ik zal nu niet spreken hoe Hij als God volmaakt is. Want als God bezit Hij alle volmaaktheid met de Vader en de Geest. Ik zal ook niet spreken hoe Hij als mens volmaakt is. Dat zullen we bij een andere gelegenheid doen. Maar we letten er in het bijzonder op hoe Hij als Middelaar volmaakt is, en dan vooral als een verdienende Middelaar. Als we hierover uitvoerig willen spreken, zouden we al Zijn volmaaktheden en goddelijke eigenschappen moeten noemen. We zullen er nu mee volstaan door Hem een volkomen Middelaar te

noemen, want Hij heeft alles gedaan en geleden wat gedaan en geleden moest worden. Paulus zegt dat in Hem al de volheid woont (Kolossenzen 1). Ja, Hij bezit niet alleen een volheid vanwege Zijn verdiensten, maar Hij is vol van genade en waarheid en wel zó vol, dat wij uit Zijn volheid steeds weer opnieuw genade ontvangen. Daarom kunnen er geen bedingen worden ingebracht tegen de volheid die in de Heere Jezus te vinden is.

De Heere is niet alleen volkómen in Zichzelf, want in Hem is alles te vinden, maar Hij is ook gewillig. Omdat men hier vaak geen oog voor heeft, zullen wij deze gewilligheid van de Heere Jezus aantonen. Wij zullen zien hoe Jezus Zijn uitnodigingen onder woorden brengt; hoe Hij de moeilijkheden oplost die iemand kan hebben; hoe Hij Zich op aarde gedragen heeft om aan schuldverslagen zondaren Zijn gewilligheid te tonen; en hoe Hij de grootste zondaren zalig gemaakt heeft.

Als we letten op de gewilligheid van Jezus, vinden we verschillende spreekwijzen. Soms zien we hoe Jezus ons opwekt, zoals in Jesaja 45: 'Wendt u naar Mij toe, wordt behouden, al gij einden der aarde'. U ziet hoe Jezus de einden van de aarde oproept om tot Hem te komen, en daaraan een belofte toevoegt. Soms zal Hij het doen met een vermaning, zoals in onze tekst: 'O al gij dorstigen! Komt tot

de wateren, en gij die geen geld hebt, komt, koopt en eet, ja komt, koopt zonder geld en zonder prijs, wijn en melk!’ Kan Christus nog méér doen om een twijfelende zondaar van Zijn gewilligheid te verzekeren als dit, namelijk dat hij mag komen zoals hij is. Kan Hij hem krachtiger aansporen? Soms klaagt Hij zoals in Psalm 81: ‘Och, dat Mijn volk naar Mij gehoord had’. Kan Hij méér doen dan ons nadrukkelijk zeggen hoe moeilijk het voor Hem is dat men niet komt? In Johannes 5 spreekt Hij op dezelfde wijze: ‘Gij wilt tot Mij niet komen, opdat gij het leven hebt’. Soms komt Hij tot ons met een raadgeving: ‘Mijn Naam is Raad. Als u Mij om raad vraagt – Ik ben de opperste Wijsheid, en Ik raad u dat u van Mij koopt goud, beproefd komende uit het vuur, en witte klederen, opdat gij moogt bekleed worden, en de schande van uw naaktheid niet geopenbaard worde.’ Jezus kan u niet vriendelijker tegemoet treden. Hij zendt predikers uit, legt het Woord der verzoening in hun mond met de opdracht om ernstig aan te dringen, ja, de mensen te bidden als ‘gezanten van Christus’ wege, alsof God door ons bad; wij bidden van Christus’ wege: Laat u met God verzoenen’. Hij komt ook tot u met Zijn plechtige verklaringen als Hij zegt: ‘O zondaar, Ik heb geen lust in uw dood, maar hierin heb Ik lust dat u zich bekeert en leeft.’ Ja, omdat God niemand heeft die boven Hem staat bij wie Hij kan zweren,

zweert Hij bij Zichzelf en zegt: ‘Zo waarachtig als Ik leef, Ik heb geen lust in uw verderf.’ Welnu, wat is Jezus toch gewillig om zondaren zalig te maken! Bedroefde zondaar, gelooft u Hem niet?

Ja, zegt iemand, maar er staan nog zoveel moeilijkheden in de weg. Jezus neemt ook al die moeilijkheden met kracht weg. De voornaamste belofte in dit verband is Johannes 6: ‘Al wat Mij de Vader geeft, zal tot Mij komen; en die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen.’ In deze belofte zijn alle moeilijkheden weggenomen, die iemand ooit naar voren kan brengen. Want als Jezus gesproken had over bijvoorbeeld honderdduizend verschillende gevallen, dan zou iemand nog bezwaar kunnen maken en zeggen: Dit voorbeeld slaat niet op mij, of: Ik verkeer niet in die omstandigheden. Maar nu is Jezus dat allemaal vóór en Hij zegt dat Hij niemand voor het hoofd stoot door verwijtend te vragen naar een waarom. Iemand denkt: ik ben een te groot zondaar, ik heb al te lang tegen teveel aanbiedingen van genade en overtuigingen gezondigd. Maar dan neemt Jezus met dat ene woord ‘geen lust’ alle bedenkingen weg. Vergeet toch niet dat de satan aan de rechterhand van Jezus stond om de broeders bij Hem aan te klagen. Zoals hij naast God staat om een zondaar te beschuldigen, om zijn vonnis te eisen en hem te veroordelen, zo staat hij ook naast de

zondaar. Hij zegt tot hem: Denkt u dat Jezus voor uw zonden is gestorven en in de wereld gekomen? Hij is wel gestorven, maar niet voor u. Ziet u wel, angstige ziel, dat dit een list van de satan is? Uw Jezus is gekomen voor angstige zondaren, om die te zoeken en zalig te maken, zoals Hij Zelf zegt. Let eens op de reden van Zijn komst: de Heere Jezus zegt niet: om de mensen die Mij zoeken zalig te maken, maar ‘om te zoeken en zalig te maken wat verloren was’ en voor zielen die afgedwaald zijn (Lukas 19:10).

Dat u uw ellende ziet en er vast van overtuigd bent, is een bewijs dat Jezus Zijn zoekende hand al op u gelegd heeft, want dat is het eerste wat Jezus een zondaar laat zien. Bedenk verder of niet alle moeilijkheden worden weggenomen door Paulus, die in 1 Timotheüs 1 zegt dat Christus in de wereld gekomen is om de zondaren zalig te maken. Dat is een getrouw woord en aller aanneming waardig. Als u nu bij uzelf denkt - en de satan maakt het u ook wijs - dat dit niet voor u is, ga dan tegen hem in en zeg: Wat u zegt, is niet waar. Het is wél voor mij, want het is een getrouw woord en aller aanneming waardig. Ja, worden ook niet alle moeilijkheden weggenomen als Paulus in Romeinen 8 zegt: ‘Wie zal beschuldiging inbrengen tegen de uitverkorenen Gods? God is het Die rechtvaardig maakt. Wie is het die verdoemt? Christus is het Die gestorven is;

ja, wat meer is, Die ook opgewekt is, Die ook ter rechterhand Gods is, Die ook voor ons bidt.' Het is alsof de apostel wil zeggen: Er is niets meer te beschuldigen, al wil de duivel u nog zoveel wijsmaken. Geloof hem niet, want het is God Die rechtvaardigt, en Christus is gestorven en heeft voldaan; alle beschuldigingen hebben hun kracht verloren.

Heeft Jezus in Zijn gedrag tijdens Zijn verblijf op de aarde Zijn gewilligheid niet aan iedereen duidelijk laten zien? Waarom zou Hij anders onze krankheden op Zich genomen en onze smarten gedragen hebben? Jezus heeft zoveel mensen in hun ellende bijgestaan en zoveel zieke mensen genezen. Ja, heeft Hij wel ooit iemand afgewezen die tot Hem kwam om hulp? Hij hielp zelfs heidenen die slechts als honden werden beschouwd. Het is waar, we lezen dat Hij in Nazareth niet veel krachten deed, maar dat lag niet aan Hem, maar aan hun ongeloof. Iedereen die door Hem geholpen wilde worden, genas Hij. Zegt Hij niet in Mattheüs 11: 'Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven'? Het is wonderlijk dat een zondaar, die geen recht heeft om tot Jezus te gaan, vrijmoedig mag naderen en tot Hem mag toetreden.

Bedroefde zielen, u die een recht hebt en genodigd bent, zegt u nu: Ik durf niet? Het is toch niet

denkbaar dat Jezus u zal verstoten. Integendeel, Hij roept u en Hij neemt weg alle hinderpalen die u kunnen beletten. In Zijn daden laat Hij zelfs aan de grootste zondaren zien hoe vergevingsgezind en gewillig Hij is, zodat er ook voor u geen bezwaren meer overblijven. Hij neemt ze allemaal weg. Jezus heeft de grootste zondaren zalig gemaakt. Daarin heeft Hij Zijn gewilligheid getoond. Kan er wel een grotere zondaar genoemd worden dan Adam? Adam zondigde niet alleen voor zichzelf, maar hij heeft door zijn zonde het hele mensdom onder het oordeel gebracht. Voor hem was er echter ook genade, want zodra hij gevallen was, richtte God met hem een genadeverbond op met de belofte dat het Vrouwenzaad de kop van de duivel vermorzelen zou. Ja, neem Manasse die zó goddeloos was dat vóór en ná hem niemand daarin met hem te vergelijken is. Hij was goddelozer dan alle koningen van Israël, omdat hij niet alleen voor zichzelf zondigde, maar ook het volk in de zonde meetrok. Hij zorgde ervoor dat ze de Heere verlieten en de afgoden gingen dienen. Vanwege de zonden waarin Manasse Jeruzalem meetrok, wilde de Heere de gebeden van Jeruzalem niet verhoren, zó groot en verschrikkelijk waren zijn zonden. Toch heeft de Heere hem genade bewezen, toen hij na een lang leven in de zonde op hoge leeftijd in de benauwdheid werd gebracht. Toen vernederde Manasse zich en beleed

dat de Heere God is.

Ja, let er eens op, bedroefde ziel, wat God de Heilige Geest doet om u te bemoedigen. Het werk dat u in u waarneemt, het zien van uw zonden en het zó liefhebben en hoogachten van Jezus, komt van de Geest. Het is Zijn werk. Hij zal de wereld van de uitverkorenen overtuigen van zonde, van gerechtigheid en van oordeel. Hij zal u uw ellende laten zien, en Hij zal u tonen dat de gerechtigheid van de Heere Jezus aan de goddelijke eis op een afdoende manier heeft beantwoord. Wees van uw zonden overtuigd, maar ook van de liefde van de Vader en van Jezus, Die Zelf de zondaars roept. Ja, ook u! Waarom bent u zo twijfelachtig en blijft u zo op een afstand staan?

Zeg toch: Ik zal tot de Koning gaan. Er zal u daar niets in de weg gelegd worden. Als u onwillig bent en dat ook blijft, zult u verloren gaan. Maar als u zegt dat u wel graag als een ellendige zalig gemaakt wil worden in de weg van het verbond, welnu, wat kunt u beter doen dan naar de Middelaar gaan en op grond van Zijn offer het verbond maken? Laten we dan, om met Paulus te spreken, met vrijmoedigheid toegaan tot de troon der genade, opdat wij genade en barmhartigheid verkrijgen. U hebt gelijk, kinderen van God, er waren redenen voor u om niet te durven als u vanuit uzelf zou moeten gaan. U zag aan de ene kant God de Vader, aan de andere kant

uzelf en de Heere Jezus als in het midden. Maar dan komt de Geest en Hij zegt: Ook Ik zal u bij de hand nemen en uw hand in Gods hand leggen. U zult niet teleurgesteld worden en dat vanwege het vuur van het offer van Christus. Want als u het verbond maakt, is het gegrond op een volkomen offer.

Ik weet wel dat het niet altijd gebeurt met de genoemde geestelijke indrukken en de nodige vrijmoedigheid, maar daar spreek ik nu niet over. Ik wil slechts de moeilijkheden oplossen om u aan te moedigen. Ik zeg: U mag en u moet komen, en u mag niet achterblijven. Zeg niet: Mijn zonden zijn te groot om genade te krijgen. De zonde die u doet door achter te blijven is de allergrootste van de zonden die u ooit gedaan hebt. Want daarmee strijdt u tegen de eeuwige volkomenheid, genade, barmhartigheid van de God van het verbond en van de Middelaar van het verbond. Is dat niet een grote en verschrikkelijke zonde? Bent u werkelijk door al uw zonden zo bang geworden? Welnu, voeg deze er dan niet aan toe. U kunt wel begrijpen dat er geen grotere zonde is dan het onteren van God en Jezus. Dit is wat u doet als u niet als een zondaar naar Hem toegaat, ja als de grootste van de zondaren, om door Hem zalig gemaakt te worden. Ja maar, zegt u, ik durf niet. Mag ik als een gering schepsel mij overgeven aan de grote God en

met Hem een verbond sluiten? Hoe zal ik dit ooit aandurven? Wel kinderen van God, u die bedroefd bent, ik geloof dat dit het punt is waarop het vast zit. Al zijn er enige twijfels, maar die zullen het werk niet verhinderen. Die zullen ook God en de Heere Jezus niet minder tot vreugde zijn. U moet weten dat er een tweeërlei niet-durven bestaat. De ene durft niet omdat hij niet wil, maar dat is bij u toch niet het geval? Als God en Jezus u worden aangeboden in het Woord, wat ook daadwerkelijk gebeurt, en als aan u wordt gevraagd of u God wel tot uw eigendom wilt hebben, wat is dan uw antwoord? Zou u zeggen: Ik wil niet, ik heb geen lust in de kennis van Zijn wegen? Integendeel, gruwet en huivert uw hart er niet van als dit in u op zou komen? Welnu, als God u nodigt en u geeft toe dat u wel wilt en de Geest u bereid maakt, wat kan u dan nog tegenhouden? Dus ga dan toch, al moet u het al hinkende en snikkende doen, met een betraand oog en een bevende hand. Zeg toch: Ik zal gaan, ik wil het hoofd van Jezus niet langer van de kroon beroven. Ik wil Hem ook de eer geven, omdat ik als de grootste zondaar door Hem zalig gemaakt ben. Ik doe het niet om wie of wat ik ben, maar alleen vanwege Zijn offer dat volkomen is en een volmacht geeft; dat is voor mij de grond.'

3.

Nu kan het ten slotte voorkomen dat er kinderen van God zijn die zeggen: Ik heb mij wel aan God en Christus overgegeven, maar het heeft niet geleid tot vertroosting, aanmoediging en versterking van mijn ziel. Ik twijfel nog steeds. God heeft het van Zijn kant niet beantwoord. Wel, geen nood, maar blijf bij uw keuze en blijf bij de Heere aanhouden. Zeg Hem: Heere, als ik het nog niet gedaan zou hebben, zou ik nu direct bereid zijn om U de hand te geven en op grond van het offer van Jezus met U een verbond maken.

Als God het u niet onmiddellijk geeft, bedenk dan dat Hij het toch waard is dat u Hem erom blijft bidden en dat u op Hem wacht. Heeft God niet een vrije en onbeperkte macht? De oorzaak is vaak aan uzelf te wijten. Veel kinderen van God klagen dat de Heere hen niet ontmoet, maar de oorzaak ligt vaak bij henzelf. Ze kunnen de daden van hun hart niet voldoende onderscheiden. Als ze een blik in hun hart werpen, zien ze een geest van genade, dat is een inwendige, levende, werkzame gezindheid. Maar ze zien ook een zondige en bedorven oude mens, het deel van de mens dat niet wedergeboren is. Nu kan het gebeuren dat de genade, de vernieuwde gezindheid, het geestelijke leven, geestelijke vruchten voortbrengt; de bedorven natuur houdt zich in die tijd stil. Het kan ook gebeuren dat

de oude mens zo actief is dat het geestelijke leven geen daden laat zien. Afhankelijk van hun situatie zijn ze de ene keer blijmoedig en de andere keer bedroefd en in duisternis. Ze kunnen 's avonds de Heere aanroepen in een hartelijk gebed, maar de andere dag zijn de werkzaamheden minder en kunnen ze niet meer zo hartelijk bidden. Ze worden direct weer met twijfel en onzekerheid aangevallen. Als u, bedroefde ziel, eens nauwkeurig op uw hart zou letten, zou u zien dat alles wijst op genade, want in uw hart wordt een strijd gevoerd tussen de Geest en het vlees. Waar komt het vandaan dat u bedroefd bent over uw zonden en dat u zo naar God en Christus verlangt? Is dat niet een bewijs van uw geestelijke leven?

Maar als deze mensen het verbond der genade eens ernstig overdenken ten aanzien van de God van het verbond, de Middelaar, de Geest en de goederen van het verbond in hun schoonheid en oneindige waarde, dan zeggen ze: O, het is voor mij te groot; ik ben het niet waard en wie zou dit zichzelf durven toe-eigenen?

Als u in uw droefheid deze zaken overweegt ten aanzien van uzelf, dan weet ik dat het voor u inderdaad te groot is, ja, veel te groot om het te ontvangen. Maar het is voor de God van het verbond niet te groot om het aan u te geven. Als u bedenkt dat

het de grootheid van Gods genade en liefde is dat Hij deze genade schenkt aan mensen die de dood verdiend hebben, dan moet u toch met verwondering en in aanbidding zeggen: Het is voor mij wel te groot, omdat ik het niet waard ben, maar niet voor God; Hij wil het geven. Dit zal u niet alleen klein, maar ook vrijmoedig maken. Ga dan naar Hem toe en laat niets u tegenhouden.

Gods kinderen zouden wel willen dat zij iets hadden om God aan te bieden als een tegenprestatie voor Zijn genade en de liefde van Christus. Ze zeggen: Is God zo'n genadige God Die zoveel aanbiedt? Is Jezus zó vol liefde en ontferming en wil de Geest dit alles doen? Biedt God mij zóveel genade en heil aan? Zou mijn hart God in Christus dan niet veel intenser, vuriger, en krachtiger moeten liefhebben? Als ze dan eens ervaren dat hun hart wél vurig is, dan zijn ze gelukkig. Dan is het alsof ze beter in staat zijn met God in het verbond te treden. Ze treden dan toe, maar als dit overgaat, laten ze de moed weer zakken en dan twijfelen ze of ze wel oprecht zijn geweest.

Ziet u wel dat dit een worsteling is vanuit het werkverbond? Onze natuur vertoont deze neiging heel sterk. Dit is de oorzaak van veel vrees en donkerheid in de ziel. U zult zeggen: Ja, ik weet wel dat ik alleen maar gewillig moet zijn en de Middelaar de gepaste eer moet geven. Welnu, waarom doet u dit

dan niet? Wel, bedroefde zondaar, kunt u zich nog zo'n tijd herinneren dat u niet wilde? Dat u weigerde en er tegenzin in uw hart leefde als er bij u op aangedrongen werd, en dat u zei: Ik heb geen zin en geen behoefte in die weg? Ja, als u luisterde naar de aanbieding in het Woord, kwam uw hart daartegen niet in verzet? Toen God u iets liet zien en u enigszins overtuigde, kostte het u toen niet veel moeite voordat u op die plaats kwam waar u het God en Christus gewonnen gaf en uw zonden vaarwel zei? Moesten er op deze weg niet heel veel bezwaren worden opgeruimd en ging dat zo gemakkelijk? Was er niet veel tegenstand van de duivel, de wereld en de zonde waardoor u werd tegengehouden, en was dit voor u geen oorzaak van grote angst en droefheid? Durft u dit alles te ontkennen? Als dit zo is, zondigt u dan niet als u de dag van de kleine dingen veracht en u zo'n verkeerd gedrag vertoont? Blijf om die reden niet langer wachten en laat u niet terughouden om aan God de hand te geven.

Toepassing

Om te beginnen, zeggen we u dat de behandelde stof heel goed op het Heilig Avondmaal kan worden toegepast. De grote Middelaar Jezus kan worden vergeleken met de steen die zeven ogen had en Die wij op de tafel van het verbond zien liggen. Wordt Jezus in het Avondmaal niet aangewezen als

de van eeuwigheid uitverkoren Middelaar? Hij is in de volheid van de tijd in de wereld gekomen en heeft Zijn bloed gestort. Hij werd Zijn broeders in het vlees gelijk, behalve de zonde. We zien Hem gekruisigd en gestorven in de tekenen van brood en wijn.

Is deze stof niet heel gepast om onbekeerde mensen te overtuigen? Als deze mensen zonder enige schaamte aan het Avondmaal gaan, gaan ze zonder kennis of besef van hun zonden en van de Middelaar. Ze laten zich door de waarschuwingen van ons of van anderen daarvan niet afhouden. Ze gaan zonder geloof en zonder liefde aan de tafel van het verbond. Ze vertrouwen op hun belijdenis en op het feit dat ze leden van de kerk zijn. Dat is de reden dat ze onbezorgd aan het Avondmaal gaan.

Maar we lezen in het Woord dat niet hij een Jood is die het in het openbaar is en die het teken van de besnijdenis ontvangen heeft, maar alleen hij die het in het verborgene is en die in de geest de besnijdenis van het hart kent. Dit geldt ook nu nog. Iemand is geen christen omdat hij gedoopt is en aan het Avondmaal gaat, maar omdat hij het eigendom van Christus is en deel heeft aan Zijn zalving. U kunt wel aan het Avondmaal gaan, maar als Christus als de Gastheer aan Zijn tafel komt en de aanzittende gasten overziet en u zonder bruiloftskleed ziet, zal

Hij zeggen: ‘Vriend, hoe bent u hier ingekomen? Bind zijn handen en voeten, en werp hem uit in de buitenste duisternis.’ Wel, ik bid u, o zondaar, hoe zal Hij een welgevallen in u kunnen hebben als u geen deel hebt aan Hem en geen deel aan Jezus, de Middelaar, in Wie alleen u God welgevallig kunt zijn! Zie daarom toe, roekeloze en onbezonnen zondaren, wat u doet! God laat niet met Zich spotten. Treed niet toe tot de tafel, want u hebt geen recht.

Misschien zegt u: Hoe kunnen we weten of wij geen recht hebben? Kunt u ons misschien enkele voorbeelden geven? Luister maar.

U mag niet toetreden en u hebt geen recht als u nog nooit met en over uzelf geen raad meer wist met de gedachte: God weet met mij ook geen raad. Ik sta nog buiten God, buiten Jezus en buiten het verbond. Omdat ik onder de aanbidding van genade geleefd heb, zal de dood en het eeuwige oordeel voor mij verschrikkelijk zijn. Kent u deze toestand van uw innerlijke leven nog niet? Hebt u dit nog nooit ernstig in uw hart overdacht? Weet u dan niet hoe schuldig en verdoemelijk u door uw zonden voor God bent, zodat u angstig en beschaamd over uzelf bent? Als u hiervan nog niet weet, wil ik u vragen: Wat doet u aan het Heilig Avondmaal? Met welk doel neemt u eraan deel? Heeft Jezus, de grote Middelaar, voor u nooit de hoogste betekenis en waarde

gekregen omdat Hij alleen u weer kan terugbrengen in een goede verhouding met God? Hebt u weleens gezegd: Nú weet ik hoe God door de Middelaar weer de God van een zondaar kan worden? Hebt u de kracht, de volkomenheid en de gewilligheid van de Middelaar gezien en kreeg Hij voor uw ziel om deze reden de hoogste waarde? Hebt u gezien dat Hij het alleen is, Die u weer in de gemeenschap van God kan brengen en dat Hij daarin alles heeft wat u nodig hebt?

Heeft het zien, zowel van de Middelaar als van uzelf, u ertoe gebracht om daadwerkelijk tot Hem te gaan en als een verloren mens door Hem gered te worden? Kent uw hart de werkingen zoals het hongeren, dorsten, begeren, verlangen en uitzien naar Hem om met Hem verenigd te worden? Was dat uw dagelijkse werk? Ik vraag u niet hóé u het deed – met meer of minder vrijmoedigheid – maar ik vraag u óf u het deed, vrijmoedig of beschroomd. Heeft dat in u een wonderlijke verandering veroorzaakt? Bent u van partij veranderd en moet u zeggen: Ik liep vroeger op de weg van de zonde en diende de wereld met veel plezier, maar zo gewillig als ik daarin was, zo zoek ik nu naar God en Christus. Zó lief heb ik God, Zijn dienst en Zijn gemeenschap. Als u deze zaken niet hebt ervaren, in meerdere of mindere mate, nader dan niet tot de tafel; u zou een gast zijn zonder bruiloftskleed.

Maar u, bedroefde en zwakgelovige ziel, weet u hiervan af? Zegt u: Ik ben zó ellendig en dan nog wel duizend keer erger dan ik kan beseffen en uitspreken? God heeft mij dit laten zien en ik zie het dagelijks. Er is niets en niemand die voor mij zoveel waarde heeft als Jezus en de weg van vrije genade. Hij is Degene Die ik liefheb; Die ik alleen maar liefheb.

Welnu, mijn antwoord is: U die gelooft, is Hij dierbaar. Wat is uw leven anders dan een begerig uitzien, een voortdurend verlangen en hunkeren naar Jezus om Hem met Zijn verdiensten tot eigendom te hebben? Wat zijn de verlangens van uw ziel; gaan ze niet uit naar Jezus? Gaan uw liefde, blijdschap, voldoening en verwondering niet uit naar Hem? Hebt u zich niet met uw hele hart aan Hem gegeven en wel zó, dat u het oude verbond met uw afgoden verbroken hebt? Hebt u dit niet beloofd en was het niet de keus van uw hart om voor God te gaan leven? Ja maar, zegt u, dit laatste ervaar ik niet zo. Jezus heeft voor mij wel de hoogste plaats in mijn hart en ik heb mij wel aan Hem gegeven, maar de zonden zijn nog zo sterk in mij aanwezig en het verlangen en de ernst naar Jezus zijn nog zo klein. Welnu, kinderen van God, ik vraag u niet welke zonden in u heersen en u kwellen, omdat ik geloof dat de zonden altijd werkzaam zullen zijn, maar ik vraag u hoe u daaronder gesteld bent. Ziet u de

zonde als uw vriend of als uw vijand? Wilt u niets liever dan dat de zonden gedood worden en dat ze hun kracht verliezen? Gaat u niet naar Jezus toe om bij Hem kracht en sterkte te krijgen? Is er iets dat u meer verdriet doet dan dat u door uw leven God oneer aandoet? Is dat niet een bewijs van genade en geestelijk leven?

Daarom, kleingelovige ziel, die zoveel vrees en zo weinig vrijmoedigheid bezit, laten de innerlijke barmhartigheden van God u aanmoedigen om naar Hem te gaan; werp u in Zijn armen. Laten de innerlijke barmhartigheden van de Hogepriester u lokken. Hij is zó vol barmhartigheid en medelijden, want als u met één oog naar Hem kijkt, kijkt Hij met tien ogen naar u. Als u met één voet naar Hem gaat, loopt Hij met tien voeten naar u. Hij zal u tegemoet komen. Het is een goddelijke en ontfermende liefde waarmee Hij u tegemoet treedt. Deze liefde is zó groot dat ze het verstand te boven gaat. Hij nodigt u uit aan Zijn tafel. Hij zal daar staan en zeggen: Ziet u het bloed dat Ik voor u gestort heb en waarmee Ik u reinig? Ik ben het Die uw overtredingen uitdelg en Ik denk niet meer aan uw zonden. God de Vader zal daar ook staan en u Zijn liefde aanbieden. Zoals de vader van de verloren zoon, toen hij nog ver verwijderd was, hem tegemoet liep en hem omhelsde, zo staat God ook klaar om u genadig te zijn.

Wees dan gewillig, kom, sta op, kom tot uzelf en zeg: Het is waar, ik heb gezondigd, maar bij U is vergeving in het bloed van de Middelaar. Ik beijver mij om tot Hem te komen en wil zo graag in Hem gevonden worden. Ik durf te zeggen: Als u tot God de Vader komt, zal Hij u in genade aanzien. Jezus zal u in Zijn liefde omhelzen en de Geest zal u ondersteunen en u alles geven. Ga dan naar Hem toe, en als u gezondigd hebt, weet dan: ‘Wij hebben een Voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de Rechtvaardige.’ Hij is het Die de zonden verzoend heeft, ook uw zonden.

AMEN

Ja, ik wens abonnee te worden op de Reveil-serie.

Naam:

.....

Adres:

.....

Postcode:

.....

Plaats:

.....

Zend ook een proefnummer aan:

Naam:

.....

Adres:

.....

Postcode

.....

Plaats:

.....

.....
(Handtekening)

In open envelop zonder postzegel zenden aan:

Pieters Media bv
Antwoordnummer 5
4500 WC GROEDE

Uitgave
STICHTING “SMYTEGELT-FONDS”

REVEREIL-SERIE

Voorzitter
Ds. J. Westerink, Urk

Secretariaat
Heereweg 7, 2161 AB Lisse.

Vrije giften en abonnementsgeld
storten op IBAN: NL94 INGB 0000 5814 92
t.n.v. Penningmeester
“Smytegeltfonds”, Putten

Abonnement: € 12,- per jaar (10 ex.)

Opgave nieuwe abonnees en adreswijzigingen
aan:

Pieters Media bv,
Postbus 12,
4503 ZG GROEDE

of per e-mail: reveil@pietersgroede.nl
www.reveilserie.nl